

ДІЛО

Більше: видавнича Сайтка "Діло".

Українським Воякам.

Братя!

Старе престольче місто галицької України і цілій український народ склають Вам, Українським Воякам, свою найсердечнішу і найгорячішу ведмідку за вселине діло, за найкраще діло Вашого життя, якого Ви, Братя, деконали — за заслобождення а лялько! зеволі.

Український народ як велика й широка Іого земля, від Сину по гори Каганку залишає Вам і діти Вам і це, що Ви були перші, поміж міліонами синів України, які тут піднесли вбрю в обороні ервінського народу, щість стодіть неволеного Польщою. Вже пішли всі інші українські полки галицької й буковинської України за Вашим прикладом, який в історії України буде залишений золотими буквами.

Ветривайте, Братя, на Ваших славних становищах і не допускайте також до того, щоб спускати Львів десертири. Виходьте Ім, щоб добре вільно приставали до Вас і не розбігалися, бо серед розбурхалого моря препадає відкритий від свого війска всяк, привдає від голоду й худоби, привдає в сумнотах, як лист відриваний від дерева.

Ветривайте, Братя, за свою славу справу, як боролися Ви за чужу! Поміч близька.

Зазив.

У хвили вікій рішеться доля Рідної Землі: визває Українська Національна Рада всіх Українців ізущих, адівних до оружкої військової служби, від 17. р. життя почавши, явиться у Львові і візьметися в українській начальний команді, щоб дозволити українські народні полки й уможливити відпущення найстаріших земків. Давіші вківівки дістануть на місці. Кождий добропорядець нехай візьме в собі з хірчи на три дні.

У Львові дні 2. падолиста 1918.

За Українську Народну Раду:

І. Кравчук
д-р С. Томашівський
за президента.
капітан поборників справ.

По заняттю Львова.

Львів, 2 падолиста 1918.

В Історії революційних актів не знайдеться побудувати багато так спірної культурно-половедничої віяння більшіх міст, як було знято Львів, доконане вчера українськими військами. Справа єдності українських офіцерів під проводом отамана Вітовського та українських вояків буде така велика, що чужі офіцери висказуються про це в найбільшим признацієм.

Не від тепер устійана думка, що невільники, які «різьши до власти», виконують Й дуже жорстоко. Фактом є, що український народ жив тут від пів-нічеліття в тяжкій польській ігузі. Якоже пояснити цей факт, що той же волений народ так культурно взяв власть у свої руки?

Ріт ясна, що в мін мінно всіго рішали глибоко вкорінені почуття, що він являється правним ховініком, господарем сї землі, який потується до обов'язку, збити відправу про ма і порядок скрізь, де приходить до власти.

РЕДАЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 10., Н. пов.

Кonto пошт. № 26.726.

Адреса тел. «Діло—Львів».

Число телефону 545.

Руководство
реклама не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно . . . . . 5— К.

четвертічно . . . . . 15— *

піврічно . . . . . 28— *

вілорічно . . . . . 50— *

у Львові (без доставки):

місячно . . . . . 4— К.

четвертічно . . . . . 12— *

піврічно . . . . . 22— *

вілорічно . . . . . 44— *

в Німеччині:

місячно . . . . . 28— М.

вілорічно . . . . . 56— *

За заміну адреса
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Годин нетточний, звичайний
або більше 50 с., в кількості
1 к., в обсязісті 1:50, в редакції
її частісті переважає відносіння
2 к. Нормальна 2 к. Словесні
оголошення відносяться до обсязісті
1:50. Постійні оголошення не обсягають
указаних умов.

Одні примірник контру
у Львові . . . . .

на провідній . . . . .

Начальний редактор: д-р Вісімль Панайко.

Не тік невільники, а як сирадішні пани сього краю виступали вчора українські полки у Львові. Всі крамниці особливою крами в поживою, наказано відчинити так, що всіх мені буде дістати (хоч шини, розуміється, підскочили). Ні одній польській газеті не закрито львівської й же віборонемо виходить, хоч іменівський душкій з них є є, загальну відомій. Словом — наші сини поводились так, як поводиться господар землі, певний її посидання в будучині.

Чи так поведілися були Польки, якби воювали фасадили Львів?

Що більше: Українська Національна Рада на вчерашньому засіданні не принесла предлоги, щоб інтернувати визначних польських діячів як закладників.

Не хочемо висказувати свої думки про це, чи це поведіння Українських Властей сутичка противника, з яким маємо до діла, відповідь потребам хвилі та чи воще просто не маємо осміює Його. Про це рішить будучине. Вирочім правдою є, що в цінких руках у українського селянства в краю знається велика скількість польських закладників.

Справжні українські військові і цивільні власті та їх організаційні змисл такий великий, що вже мину, в 24 години по доконанню заняття столиці, пущено в рух майже всі уряди, виплачуються плати: асім урядишкам, гравії їздять, телефони функціонують, дбається про скоре відновлення міста в поживу.

В тій останній важливій завданні ставить нас перешкоди польський магістрат, що є зенітальною едіцією нездосмотрення на час міста в поживу зводити на українські власті. Це треба вже тепер припинити, щоб населення Львова знало, хто винен. Річ в тім, що магістрат ставить іросто неможливі услівія, про які соромно писати, малікі грозить пасивною резистенцією всіх авровізаційних урядників. В інтересі населення столиці, між яким є також 50.000 Українців, ізпусті має власті на уступки.

Можемо дійсно гордитися тим, що в місті мінно оповіщеного стану облоги привернули ми майже нормальні руки. Якби же сильні патрулі, ще пішки й на автомобілях круїзують по вулицях і влощах столиці, малобся вражінне, що живемо тут як у мирних часах. Коротко кажучи, ми близько вложили іспит з нашої зрілості до іракління.

Супроти того такту Й почуття відчайності за лиць і порядок по нашій стороні ярко відбиває оценіла від здобути частини противників кругів, які дуже хотіли їх найдовше піддергати неснокій, щоб мати бодай ілюзію, що столиця краю ще не зовсім в українських руках... І як має завдачіти людність столиці ту стрілянину, яка в почі не діє сплати, на кількох дальших вулицях в саме Світязівчій, Потоцького, Польського.

Українському і всему спокійному населенню столиці звертаємо увагу на це, щоб вечером по одинадцій Командою годині не виходити в домів. Бо лагідність українського війська може вкіці урватися супроти вибігаючих з дому ворохобників. А цивільному населенню вовчи не потрібно піносити жертв за збитки нерозважних мокодників.

З години на годину вич'кується тут прибутия У. С. С. і кількох інших полків. Тоді сівачиться ті збитки навіть при найдаліших дімах найдаліших улиць Львова.

**Як Українська Національна Рада
переняла власть у свої руки
у Львові.**

Львів 2. падолиста 1918.

Польська ліквідаційна комісія простила гравіїну руку по українські землі.

Учора переняла Українська Національна Рада власть у свої руки у Львові. Цю акцію

приспішила ухвалою польської ліквідаційної комісії перенести до Львова. Ця комісія мала вчора, в пятницю, 1. падолиста передніти від начальних властей у Львові всю адміністрацію над Східною Галичиною, давнім Українським галицько-волинським короліством.

Переговори з австрійським президентом міністрів.

В останніх днях представники Української Національної Ради переговорювали з австрійським президентом міністрів д-ром Лімашем у Відні в справі передачі Українцям державної адміністрації в Східній Галичині. По довших переговорах д-р Лімаш згодився передати Українцям державну адміністрацію Східної Галичини, від Сину почавши. Для 1. падолиста мав пріти до Львова курер президента міністрів і передати відповідні вказівки віденського правительства намісникові гр. Гуйнові.

Як польські анексіоністи приспішили захоплення власти Українською Національною Радою в Українській Державі.

Тимчасом наступила передача військової влади в Кракові польській ліквідаційній комісії. Не вдоволявши простягненням своєї влади на землю, до якої має повне право, себто на велике князівство краківське з князівством освенцимським і заторським, польська ліквідаційна комісія постановила перенести до Львова й навчити комісара польського варшавського правительства для цілі Галичини.

Намісник і військовий командант Львова хотіли передати свою владу в руки польської ліквідаційної комісії.

Таке положення справи віділо Українській Національній Раді не ждати на приїзд курера з Відня, але негайно діяти Й впереди ацію польської ліквідаційної комісії у Львові. В че твер в полудні завилися представники Української Національної Ради у гр. Гуйна. Вони повідомили Його про переговори з австрійським президентом міністрів д-ром Лімашем і заявляли від його, щоб він призначив, що Східна Галичина в Буковину і українською частиною Угорщини є самостійною Українською Державою, що Українська Національна Рада у Львові є законним правителством, а ціле намісництво з усім адміністраційним апаратом має піддатися ціму правительству.

Намісник заявив, що він не одержав жадної інструкції від центрального правительства, бо телеграфічне Й телефонічне отримання з Віднем перерване. Він є той думки, що це Яго обов'язок до останньої хвилі означити його, що могло довести до горожанської війни, й що він власної ініціативи як царський генерал не хоче Й не є в силі передати державну адміністрацію Українській Національній Раді.

Так само звернулися відпоручні Української Національної Ради до військового команданта Львова Фельдмаршаліната Пфффера, котрий теж не згодився передати військової влади Українській Національній Раді.

Українська Військова Генеральна Команда вважає справу у своїй руці.

Було ясно, що один і другий верховні начальники краю ждуть на приїзд польської ліквідаційної комісії, щоб передати їй усю владу в граю. В пізних вечірніх годинах четверга візгалася Українська Національна Рада на засідання і постановила при помочі указів Синих військ ще протягом ночі захопити владу в свої руки, проголосити самостійну Українську Державу й утворити Українське Правительство.

Командантом українських військ назначила Українська Національна Рада отамана Дмитра Вітовського й поручила Йому поробити відповідні військові кроки, щоб на даний звіт мож-

на було зайняті державні будинки в ціні важні точки.)

Офіцери одержали докладні інструкції і по 3 год. рано в п'ятницю з'явилися в касарнях, де мали свої кватири вояки 15 полку піхоти, 19 полку стрільців, 30 баталіону стрільців і 41 баталіону (черновецького). Звернувшись відомим сповістили їх, що східно Галичину проголошено самостійною Українською Державою і що від того дня мають слухати тільки наказів Української Національної Ради. Дотеперішніх командантів усунено всіх без винятку і назначено командантів в поміж офіцієві.

Українські війська займають старий город князя Льва.

Між 1/4 і 4 год. вранці вийшли українські війська з касарень і помашували тевими вулицями на відмінно для себе місце. Мали з собою і машиногнівки. Одні відділ обсадили будинок намісника. Командант цього відділу зголосився у намісника генерал-подполковника гр. Гуйна й повідомив його, що Українська Національна Рада вже перейняла правителістvenу владу у своїх руках. Він зазив намісника, що він інтернований і не може спускати будинку намісника. Сам будинок обсадили з усіх боків стороні, які не позволяли ні входити до будинку, ні виходити з нього. Коли в передпівднівих тодинах з'явився діякі урядники, не вступили їх до середини, але велили ждати на дальні розпорядки Української Національної Ради.

Таким самим способом зайняли українські війська військову команду на вулиці Красіцьких, Війскового команданта фельдмаршалляйтента Пфеффера збудили о 5 год. вранці й повідомили його, що Українська Національна Рада перейняла військову владу, а рівночасно також про те, що командант покинув Інтернований. Зразу ж не позволили входити до будинку команда офіцерам, але пізніше прийшло до порозуміння в такім дусі, що військова команда урядувати не далі, однака захисуючиши цілком нейтрально, та на спілку в українських військах дбатиме про удержання ладу й порядку в місті. У військовій команді урядують також мужі домінія Української Національної Ради. Військовому команданту фельдмаршалляйтентові Пфефферові заборонено опускати будинок.

Інший відділ в числі двох сотень зайняв річним рядом ратушу, а в ратушевої вежі почали повівати прапори в українських національних крісках. Перший раз від 1349 р. у країнський Львів відткнув, визволивши від польської неволі.

Так само зайняли українські війська головну пошту, телеграф, радіотелеграф, магазини, а особливо сильно обсадили обидва залізничні дівірші, головний і Підзамче. На залізничнім дівірші пропутив вільний день неземчайне життєвий рух. Українські вояки обсадили всі входи й виходи, тунелі, входи на перони й урядові кімнати й погвалювали на переход тільки таким особам, котрі мали легітимацію, виставлену Українською Військовою Генеральною Командою, і мали дозвіл на від'їзд. Особи, які не мали дозволу, мусили вернутися до дому. Від хвилі зайняття залізничного дівіршу спливлися рух поїздів зі Львова на захід і тільки в перших тодинах перед полуднем приходили правильно поїзди в заходу. За те залізничний рух на схід відбувався правильно. Й цілій залізничний персонал охоче продовжав свою службу.

Телеграфичне отримання в місті й поза містом спінено наслідком того, що всі лінії десь на стражі перервано. Тільки на одній лінії удержався телеграфічний рух, а саме на лінії: Львів—Київ. Сподіваються, що по кількох днях привернеться і залізничний рух на захід і телеграфічний та телефонічний на всіх лініях.

Львів у день зайняття українськими військами.

Це місто стояло під вражінням зайняття українськими військами. Усіх офіцерів і вояків розброяли українські війська та вулицях і в касарнях. Угорський баталіон, який саме належить у Львів, сповістив своєю нейтральністю. На вході до касарні мадярських вояків є такий напис: "Тут є мадярські вояки! Ми ждемо на ваше відтранспортування до Угорщини!" Українська Національна Рада веде переговори з угорською національною радию в справі їх відведення на Угорщину.

Щоб в зорі дні знищити всякі почини відмінання несуперечкої, отаман Дмитро Вітовський завів військовий стан у Львові і повіті. Командантом міста став полковник Микола Маринович, а його товаришем отаман Семен Горук. Для береження житівських інтересів і охорони житті і маєтку злучилися "жидівські" національні партії у комітет обезпеки, які відзначають відмінністю шляхом преси та оляківами.

Щоб не допустити до цитованів, цілій день чулися тут і там стріли в крісів, навіть машиногнівки. До бою прийшло з польськими легіоністами. Завдяки сильним патрулем українських вояків по цілям, місці дій промінув спокійно. Риок був замкнений для публіки.

Українська Національна Рада.

Українська Національна Рада нараджується, перманенції. Свої наради відбуває в Народному Домі. Д-р Кость Левицький одержав перевчення утворити Укр. Кабінет. Д-р Ев. Левицький виїхав як делегат Української Національної Ради до Швейцарії, щоб навчати зносин в Вільховому і державами порозуміння.

Управитель станиці Поляк заявив, що він свободна людина, тому відвідує посуху та просить дозволу поїхати до Львова. Та такого дозволу не одержав, проти чого загрозили Йому, що істотно арештують Його. Тоді що Його залишив управитель станиці дійти виконувати свою службу.

Що буде сталося ві Східною Галичині?
Українська Національна Рада випередила польську ліквідаційну комісію. — Заява гр. Скарбка.

Львів, 2, падолиста 1918.

Того самого дня, коли українські війська захопили престольний город Львів, мали польські власти перевести від бувшого намісника Галичини гр. Гуйна усю владу в свої руки. В суспільну комісію ліквідаційну з ліквідаційним кварталом. Чарториським на чолі, які були виконавціми правил відповідно до нашу станицю та пізньо Східної Галичину і поштові поштові автомобілі чисто українські населені українською частиною Галичини. Що се не сталося, — залишило Український Національний Рада, які своїм рішенням не допустила до виконання польських імперіалістичних планів!, — як признали самі поляки, їх застосила та випередила.

Про події, які випередили заняття Львова, українськими військами, пише "Gazeta Ropanna".
Дня 31. жовтня с. р. о 10. год. 45. м. з'ясувавши, яке виникло у Львові, та о 11-ти, одержавши телефонічне позначення в націонів, подав Йому до відама становище Поляків в сей спосіб:

"Супроти кружляючих поголосок про те, начебто "український комітет" має звернутися до Експ. п. ц. к. намісника в справі видачі Йому адміністраційних агенцій у східній частині Галичини, вважаємо нашим обов'язком застерегтися як на формальності відповідно до відомих змагань переняття адміністрації, які пересуджують подія краю. Бо Галичину вимушені в р. 1772. до австрійської держави як адміністраційно-державу щість й вона є все в сім характері по минулій день. Вихідці з цього становища адміністрацію краю належить видати відродженій польській державі, що вже відрізко під час XVIII. ст."

"Супроти цого пакливаючи до відбранки адміністрації Галичини є єдине правительство польської держави, еквівалентне органам спільно до цього польським правительством уповажливі. На діях прибуває до Львова генеральний комісар польського правительства, аби в органах австрійського правительства перевести відбранне усіх адміністраційних та військових агенцій, між тим в Його застустві уряду президія польської ліквідаційної кварталі.

"Подяючи все те до відома Його Експ. пакливаючи, що в іншій спосіб переведення видання краєвих агенцій мусить вважатися безправним і не потягне за собою сучасних конвенцій".

На се, — як твердить "Gazeta Ropanna" заявили гр. Гуйн, що не віддасть нікому владу, але "радить гр. Скарбка" для безпеки, аби приїхавши до Львова, не відавав вікому яких праців, не порозумівшись з ним передтим.

Як була виглядалася ся рада в пранті — відомо з довгодітного дасіду.

Українська Національна Рада.

Львів, 2, падолиста 1918.

Українська Національна Рада радить в перманенції. Всі члени Ради працюють відноні, постанови западають одноголосно. Українська соціально-демократична партія виславла до Ради своїх представників. З їх іони вибрали заступником голови д-ра Льва Ганкевича.

По пол. У. Н. Рада перенеслася в "Народного Дому" до Ставропігійського Інституту.

Дня 1. с. р. о 10. год. 5. продовжується засідання. Заки зустріялися до денної порядку, зголосувалися до У. Н. Ради депутатів бувшого Кривого Відділу під проводом бувшого краєвого маршала Невабітівського. Депутацію привів з присутністю повної Ради заступником голови Іван Кивелюк. Провідник депутатів Невабітівський заявляє: "Нашим обов'язком після того, що сталося, буде тут прийти, щоби з У. Н. Радою дійти до порозуміння, щоб наладити відносини між українською більшістю і польською меншістю. Серед пануючої атмосфери наївівся богато пального матеріялу, може прийти до розливу крові, а це буде від

Жовква і Рава Руська в українських руках.

(Від перезвітих.)

В Сокали 1. падолиста рано був ще спокій.

В Раві 2 год. почали стріли. "Ярославський полк розоружував польську мужву й офіцієві. По дорозі наші вояки співали гімн "Вже воскресла Україна".

В Жовкві настрий байдорий. На станиці багато українських жовнірів. Повісив синю жовтій прапор. Тут Українці таож відбирали оружя (від чужинців) і переводили основну ревізію за зброю у всіх вагонах.

Поїзд із Секала доїв тільки до Клепарів. Люди мусили тут висидати і йти пішки на янівську рогачку до Львова. Пам'яту серед них викликували стріли з крісів та пушок, які давалися чуті з львівського дівіршу.

Захоплення Українцями власті в Золочеві.

Львів, 2, падолиста 1918.

Як доносить сьогоднішня "Lemberger Zeitung", сотня українського війска під проводом офіцера Українця явилася на залізничні дівірши в Золочеві і захадали від урядників, щоб на ділі виконували свою службу як урядники Української Держави та відмінили їх присягу.

нини нещастем для „краю“. Ось чому бажа-
ть всім зовсім цією історії про наладити
її відносини.

Зступок гелоги Іван Кивелюк відсвів:
бажанням є відродити пілкентський лад і
європейський. Те, що сталося, було куплено волі
європейського народу, який згідно висловив
їхніми прінципами цілого світу: самосознану
лінію. Не будемо спирати. Те, що ви, паное
представники, належите, те сказає й іншим правом.
Всім засуди до еменігешії нашої нації в чужине
їїнії Вільськівських гасел, пісарського ма-
євства, а головно всім і нашого народу, спо-
льному бувши Австро-Угорщини твердять свої
принципи: австрійської гольськії об-
щини мають а'єнітиця відомі матеріальним
також не хочемо бути першими. Дорога до по-
надуміння стоять отвором, однаке під одиною
загальнюю умову, а саме, що ви, панове, щи-
рі і спрагедливо призначаєте суверенітет
її проголошеної 19. жовтня Української
Держави на етнографічних україн-
ських областях Австро-Угорщини. Та таки це
буде відмінне, мусить бути відреєнний лад і
спів. Як вам відомо, війська У. Н. Ради завк-
рім вілью українського народу в столиці. Ва-
ми первішним обов'язком є зберегти ворожі ви-
ти горячих голов проти військ Ради. Саме
такі від вулиць Городецької і Сагії наступа-
ть польські легіонери з оружием в руках, ве-
нчані відділи Ради. Відмініть на них в на-
ступні здергання ворожих виступів, а тоді до по-
надуміння що до повного збереження ладу,
зберігання нормального життя та забезпечення
прав всіх нащеваніх меншин! Підїде

Ред. д-р Михайло Ловинський: Прав горо-
ди польської народності ми не заперечуємо.
Тільки хочемо забезпечити. Передуова на-
рада добрих відносин є відстолюча від-
мінна за підтримку: Чи, панове, признаєте право са-
мосознання українського народу на україн-
ських областях бувшої Австро-Угорщини та чи
Сідна Галичини по Сяні в Лемківщині є її-
ю територію, на якій нащевані народови
поступує повне право самосознання? Кажете,
її буде розлив крові. Бевперечно. Але безпе-
чити є те, що поліція шкірою доби ги за-
ниги. Дня 19. жовтня гротескної україн-
ської державності на областях бувшої Австро-
Угорщини є відмінно всі національні меншини,
головою Поляків і Жидів, гнізлати своїх пред-
ставників до У. Н. Ради. Поляки цього не зро-
джають. Навпаки, тиждень пізніше створили Поль-
шу Лівадіївську Камісію в Кракові, котру по-
мігли до 2. падолиста перенести до Львова.
І відтак відмінно приписують собі повну владу,
їїнене урядівників, якієві зараджень, які
щують право і нашої нації. Ми мусіли відкли-
тися до наших селян, що воюють відвоювати мун-
іципалітети, становити на оборону рідної землі! — Може-
ти, що політесь кров, але та кров сва-
га на вас. І від того, що кров політесь,
її не виграєте. Правда, ви у Львові маєте
владу, якієві нам навіть зробити деякі
події, але ви мусите тяжити, що Львів це ж
історія серед українського жаря, котре ко-
тре хрипі може вийти із своїх берегів і
вдарити на польські двори, підбані і
польських урядників, всіх плянаторів і дотепе-
ніх гнообителів. Мусите над тим роздумати.
Її порозуміння, себ-то признання повноти прав
поляцької народності в українській
державі — ми готові, однаке conditio sine qua
non, передумовуючи порозуміння я являється при-
знання в нашої стороні україн-
ської державності. Сьогодні ми пере-
даємо владу в столиці і краю зовсім легаль-
но, спираючись на принятих цілім світом за-
коноческими Вільськими і на маніфесті монарха розві-
шуючоїся Австрії.

Член бувшого краєвого Відділу д-р Домб-
ані: Мушу широ призвати, що поступок
нашої влади до тегеру було власні поправне,
ко лад збережено, що ніяких виступів проти
нашої польської нації не було. Ми прийшли тут
їїнії самочинно. Більш ніж мандатів, але
їїнії ми є Поляками і когось репрезентую-
чи. Скорі прийдуть польські послі, тоді буде
їїнії законна репрезентація. Повішило пропону-
ють нам створити європейським порозумінням та-
їїнії, щоби йшло нормальне життя, щоби
їїнії допустити до вільного настроювання поль-
ської матеріалу. Тому нехай делегація Ради з
їїнії сторони, а краєвий Відділ і виступники
їїнії міста в другій вийдуть на нараду в сі-
їїнії порозуміння.

Заст. голови Ради д-р Лев Ганкевич: Дер-
жава суперечить на цій території належить
українським народам. Всі права інші національних
меншин мають бути як слід забезпеченні, і п-
їїнії маєте повне право стягти свої до-
їїнії. Українська соціальна демократія ніко-

ди не руководилася національною нетерпимі-
стю і її представники вступили до Ради тільки
під умовою повного забезпечення прав меншо-
стей. Розуміється, statut quo вже належить до
історії. Всі відмінні спадки, всі питання про основу
їїнії першої рішить український національний
сойм, гнібраний на синеві загального, рівного,
безвісереднього, тайного і пропорціонального
права вибору.

Член Ради д-р Вол. Охримович: Українці
півділись ісподні зъєздью сутрі Поляків.
Ми запрошили вас до участі в У. Н. Раді, од-
наке нас вінігровсько: Треба зберегти лад, тре-
ба уникнути розливу крові, ми не хочемо ехо-
дити в ноге життя сбрані з краю братського
народу, але ділішій гоїві події не залежить
від нас, лише вір нас. Хочемо синути розливу
крові, але чи й ти зможеш до цього. Як що
так, то просимо вас 1) негайно видати усеко-
ючу єдозу до гольської гаселенія, а від-
так 2) віддегувати своїх представників як чле-
вів У. Н. Ради.

Після того д-р Домбські заявляє, що відо-
відва є приготована і як військо буде видана.
Відтак порешко, що зни (в суботу) о год. 10
рано зберуться члени Краєвого Відділу і пред-
ставники управи міста Львова та делегація Ради
задля порозуміння з метою наладити нормальне
життя.

Депутація опустила салю засідання. Після
того приступлено до звітів.

Д-р Степан Федак їїферує про наради з
представниками міської управи. А саме д-р Степ-
анович в імені міської управи ставить такі до-
магання: а) увільнити магістрат від військової
обсади та усунути машинові кріси, б) дозволити
на свободі доступ до бюр магістрату всім
урядникам: публіці, в) дозволити на уживання
внутрішнього теліфону, г) о скільки можливо
дозволити на функціонування міського тран-
спорту, 5) дозволити на вібрацію міської ради і д.)
зняти в ратуші вже українську хоругву. По-
довгій дискусії з огляду на конечність функу-
ції міських апаратівих бюр У. Н. Рада прийшла до такого рішення: Рада зможе до
наладнання нормального життя і тому не буде
відомо спиратися, що могло бути перешкодою
для такого наладнання.

З хвилює сбояття міста в пасідання вій-
ськів влада Ради умікала за ратушу і кожі
їїнії державність на областях бувшої Австро-
Угорщини і вівсано всі національні меншини,
головою Поляків і Жидів, гнізлати своїх пред-
ставників до У. Н. Ради. Поляки цього не зро-
джають. Навпаки, тиждень пізніше створили Поль-
шу Лівадіївську Камісію в Кракові, котру по-
мігли до 2. падолиста перенести до Львова.
І відтак відмінно приписують собі повну владу,
їїнене урядівників, якієві зараджень, які
щують право і нашої нації. Ми мусіли відкли-
тися до наших селян, що воюють відвоювати мун-
іципалітети, становити на оборону рідної землі! — Може-
ти, що політесь кров, але та кров сва-
га на вас. І від того, що кров політесь,
її не виграєте. Правда, ви у Львові маєте
владу, якієві нам навіть зробити деякі
події, але ви мусите тяжити, що Львів це ж
історія серед українського жаря, котре ко-
тре хрипі може вийти із своїх берегів і
вдарити на польські двори, підбані і
польських урядників, всіх плянаторів і дотепе-
ніх гнообителів. Мусите над тим роздумати.
Її порозуміння, себ-то признання повноти прав
поляцької народності в українській
державі — ми готові, однаке conditio sine qua
non, передумовуючи порозуміння я являється при-
знання в нашої стороні україн-
ської державності. Сьогодні ми пере-
даємо владу в столиці і краю зовсім легаль-
но, спираючись на принятих цілім світом за-
коноческими Вільськими і на маніфесті монарха розві-
шуючоїся Австрії.

Саме тсді являється на засіданню Ради
стаман військ Ради Дмитро Вітеський. Запи-
таній о думку згадує, що гоїк що військові
згляди не дозваляють на річній засіданні
рух в магістраті. Дуже можливо, що гоїк
їїнії хвілі змінять таке згадення, що вда-
да У. Н. Рада буде виски Й. Бессумінно закри-
тина, а тоді військова камінда зможе стан-
сегації і спорожніти магістрату. Військова
влада бажає голкою, щоби вищено в руках
авровітів Й. У. та щоби наслідком засідання
їїнії було вистяглене на дімашю недостатки. От-
таке становище Ради Й. військові влади ворішено
Українському Харчовому Уряду віддавати до
відома гредставників міста.

Іменованій Радсю тимчасовий директор
поліції д-р Степан Барац здає звіт із свого
урядовання. Він перебрав уряд від бувшого
дир. поліції Райнлендер і увів в урядовання
тимчасово надімісія Скульку і редикка події
Созанського. Крім того уряду є ще ком. др. д-р
Гардевіцький, ком. Скрінірж і ще кількох осіб.
Жовнірів голців є до 600. Рада приймає
їїнії до відома.

Член Ради д-р Сидір Гелубович здає звіт
про перебрання від бувшого камінника уряд-
овання. А саме віснованій Радсю началь-
ник української частини краю д-р Кость Ле-
віцький (до часу сформування високуничих
 органів державної влади) в присутності д-ра Ге-
лубовича і д-ра Цегельського передав тимча-
сю управу замісцівом за згодою бувшого
камінника др. Гуйї з вілевре. замісцівом др.

О год. 9 вечором засідання перервано до
слідуючого дня рано.

Нинішнє засідання розпочалося о год. 8
рано. До год. 10 сії полагоджено такі справи:
Австрійському військовому камандантovi піль-
ному маршалу Пфеффероги постановлено по-
лишити владу над відділами чужонаціональни-
ми на території Української Держави з тим, що
їїнії відділі мається як найскоріше ліквідувати, а
їїнії довго вони є, мають оберігати лад в дер-

жаві. Всі ці війська, т. є війська з території
Укр. Держави стоять під приказами наказного
стамана У. Н. Р.

До нарад з представниками бувшого Кр.
Відділу і представниками міста делеговано: прв.
д-ра Костя Левицького, д-ра Вол. Охримовича,
д-ра Мих. Ловинського, д-ра Сид. Голубовича,
гайд. Олекс. Барвінського і д-ра Льва Ганк-
евича. Опісля Рада полагодила деякі персональні
справи, а саме звільнило тимчасово від ви-
конування урядових обов'язків: директора почт
і телеграфів Шіфера, начальника дир. скарбу
Буги, нач. прокураторії Махіну, а на їх місце
назначені тимчасово: Івана Поповича (для пошти),
Богдана Буліка і Михайла Русина (для дирекції скарбу) і Юліана Ка-
дущинського (для держ. прокураторії). Комісарії Ради назначено: 1) для філії Ав-
стро-Угорського банку у Львові Марона Гак-
рикевича, для Краєвого Банку д-ра Степ-
ана Федака, для Краєвого Уряду відбудови Ан-
тона Гайдишовського, для Галицького
воєнного заведення креоцтового д-ра Юлія
Савчака.

О год. 10-тій делегація Ради удається на
засідання до бувшого Кр. Відділу.

Комітет і Товариство позички ві-
модяти позички, щоби на час
засідання. — Вільськ в Зборові Львів вул. Руска 120. —
Willys в Зборові Lemberg Ruskasse 20. — 1917?

НОВИНКИ.

Львів, 2. падолиста 1918

— Урочиста Архієрейська благодасть
Служба Божа в архікатедральнім храмі св.
Вм. Юра у Львові. З нагоди утворення на
українських землях, бувшої австро-угорської мо-
нархії Української Держави відпрацьиться в архи-
катедральнім храмі св. Юра у Львові в неділю
дня 3. падолиста 1918 р. о год. 1/2 10 рано
урочиста архієрейська благодасть Служба
Божа. — Такі самі богослужіння відпрацьуются у всіх наших церквах архієпископії.

— Поспішний марш до Львова. Заст. голо-
ви У. Н. Р. Іван Кивелюк в год. 9/4, рано одер-
жив через спеціального курієра повідомлення,
що частина стрільців, котра заходилася в Чер-
нівцях, є в дорозі до Львова. Командант групи
стрільців і інших формаций, звіваних із стріль-
цями — арх. Вільгельм надіслав звіту, що
почував себе герожанином Укр. Держави
та що його група стоїть до розпорядності
У. Н. Р.

— З дирекції поліції в рамсії Української Національ-
ної Ради обняв звіт до дальнішого зарядження
д-р Степан Барац, котрому дотеперішній ди-
ректор гофрат д-р. Райнлендер віддав рано 1. с.
їїнії урядуванні акти і підручну касу. До служби
зголосився цілий ряд урядників і агентів. Служ-
бу безпеченості обняв радник Суханський, ко-
трому додало до помочи комісарія д-ра Горде-
цького; в президії поліції та працює надкомісар
п. Смука. Видано мині зарядження що свобод-
ний рух по місті є обмежений до 6. год. ве-
чером; всі склепи мають бути відворені в нормальних
годинах. — Реставрації, казарні і
шинки мають бути замкнені о 6. годині
вечором. — Орудя в сабою не вільно
носити під строгістю воєнних наслідків. —
Все оружія має бути видане і зажене в ди-
рекції поліції до рук офіцера українського вій-
ска найпізніше до вікторика. Харчевий уряд
старається о правильне заохочення міста в
позиції і довіді з околиц. В місті маєтися па-
нувати багатий спокій. Провуски до пере-
ходу по місті видає дирекція поліції.

— Виліата причинів, — як донозять в
Дирекції фінансів, відбувається від суботи 2. с.
їїнії правильно. Виліачують: головний банк кра-
євий та уряд податкові для Львова і повіту.
Всім урядникам виплачено пенсії. — Звер-
таємо увагу львівської публіки, що не слухана
підшептів злих дука, які ють всяком чого-
бом довести до яких небудь обявлів нездові-
дення та в сей спосіб гаколотити спокій в місті.

— Правда про Чернівці

КІНО
„КОПЕРНИК”
 Коперник ч. 6.

Від 1. падолиста 1918 р.
 високі місячні передплати
за „Діло” 6 кор.
 а ціна поодинокого числа
24 сот.

так у Львові як і на провінції.

Нові книжки,

Орест Авдієвич. Ой у рідному краю та на дикому полі. Містерія на Різдво 1914. Ладом оповідання. В Перемішлі, 1918. Стор. 152. «Ой, у рідному краю та на дикому полі» — так починається пісня гуцульської Січи в поході. Стара мати веде легінів з топірцем у далекий світ на велику розправу, бо час їх почали рубати терни в паді, рубати з корінням на пожежі і сліву старовікої матері. Перший рядок пісні став заголовком містерії на Різдво 1914 р., присвяченій славним гуцульським соглядам. Небесний дідусь вибирається в ангеліком у подорож по дикім полі і їх спостереження і враження такі страшні, що в 1914 р. треба було вибирати їх у формі містерії.

Від кініці 1914 р. український селянський народ. Кілька разів до року вимирало гуртово від усікої хвароби, від зими до жнів'я єсть раз на день, а у великій піст і на переніскоу раз на два дні. Неопанена хата родила тверде покоління нещастної нації, яка своєю працею годувала щасливих вибраних. Коли панова білу пшеничну кіжати, а ми себі щобудь, — нам багато не треба. Позводом колоски збивати, буде на Великдені біленька пасочкі». А ті вибранці усіма силами довели до того, щоб український народ був заголожений, замарній, щоб забайдужнів до всякої чужої опіні про нього. Він і так калікувати не на світі свою жилавістю, не виміршай безперервністю свого задавленого існування.

Для виборення країні долі вислали стара мати свій кіт, свою надію на війну. Так що? «Скільки твоїх дітей пішли недавно на погану, як бики у різницю, — говорить ангелік до неї, — скільки дочек прозяло від сорому!.. Скільки синів що тепер поклічіс на землі або ногами у ровах, скільки їх потратиться у божевільному страху! Скільки батьків і синів повісили таки в селі, де небудь на гиляді при дорозі, а скільки ще поїсять...!» Вигодовані мотоластини українськими руками «вибрани» стали на спілку в своїх «братаць» катанії українського народу.

На середині згораного загону лежить жінка убита шрапнелем. Маленька дитина лежить по ній і набуту шукас пазухи — голодна! — бере кров в материній рани і ссс пальє!.. Що завинили вчин? «Не жалуй Українців шлюю!..»

На краю села стоїть хата в відчиченими на розстилі дверима. Коло хати сумує пес, привезений до злога. Ангелік відвідав його, а пес вскакував з радості й останками сидів, що духу, побіг кудись. На середині згораного загону лежить і зложив голову на лапки — варте. Ангелік підхопить до нього та спотикається на мергязі тіло трьох людей, якіс же жалісно гаркнути, немов болюче вранцій. До сільського містечка, від грубої верстви свігу, ладви проглядало лише молодінь, що примерзли до синяків на поді, а для неї закостеніше тіло двох дітей, що протягнули руки до матері, якіс же живе тіло собачки, що прибігла сюда шукати своїх господарів..

На розхідніх шляхах росли біля себе три сіні смоки та спілтали в густого гаю зелені каблучковаті підзвіші каплички. Колись ж є є тут образ Роззятого. Тепер на місці образу бувались на галузях смоки три людські тіла з високоносними язиками і випулеми язичинами назерх очима — посипані й споганені. Над ними розгойдані дереви величну позиски. Горда смоки скрипіла у своїм коріні й говорила: «Так гине що-ні!» А друга, висока смоки скрипіла іншим лялом.

— Драма віків в 5 та великих частках
ТРАГІЗМ ВІЧНОГО ЖИТЯ
 Чудова гра артистів. — Прегарна музика.

Отсє тільки почагок тих пресумних картин, які спілтаються в містерію на Різдво 1914 р. Всі вони страшним голосом кличути тих, що лишилися, раз на все визволитися з обставин, серед яких були можливі катування українського народу в боку годуванням його злобом «вибраних» і їх «братаць». Вийшла 12. година твоєї долі, старенька мати. Скільки ж синів вишлеш тепер за виборення волі для себе?

Пісня про Роланда. Старофранцузький епос в перекладі, в передмовою й поясненнями Василя Шурата. Друге обновлене видання. (Всесвітня Бібліотека. № 16). Львів, 1918. Стор. 124. Шіна 5 А.

Василь Шурат. Слово про позі Ігоря Святославича. — Поема XII. в. Друге видання. (Видавництво «Українська Книжка». Київ — Львів, 1918. Стор. 41 + (3). Шіна 3 К.)

Іван Брюк Шевченкова поема «Іван Гус». Львів, 1918.

ОПОВІСТКИ.

Неділя 3. падолиста 1918
 Ніч і греко-катол 19 Н. по З. Св. — римо-кат.:
 24 по З. С.

Вантра: греко-кат. Анверпія — римо-кат.: Кароля Бор.

Поплатра: греко-кат. Якова ап. — римо-кат.: Захарії і Е.

Львівський Нар. Театр Тов. укр. «Бесіда» у Львові під дирекцією В. Косака. Святов. Лисенка ул. Шашкевича ч. 5.

Виступ п. Софії Стадникової і Андрія Шемети.

В суботу дня 2. падолиста 1918 «Циганка Аза», нар. драма зі співами і танцями в 5 діях після повісті Крашевського.

В неділю дня 2. листопада 1918 «12 дівоч на відданю», нар. оперета в 3 діях Кропивницького.

Білети раніше можна набути в Нар. Торгові а в день вистави від год. 5 при касі театру. Початок о год. 7 веч. Музика військова 15. п. п.

В середу дня 6. падолиста театр виїжджає на 5 вистав до Дрогобича. Білети вже можна набути в «Нар. Торгові». XIX 3-3

1 Товариство «Приця» у Львові вул. Потьомків ч. 58 відкликує отсім назначений на 3-ого падолиста с. р. Чайний Вечір». 829

1 Побідив на цілій лінії «Трагізм вічного життя», прегарна драма віків в 5-ти великих частинах, яку висвітлюють кіно «Коперник» та «Марусенька».

Добрій і дбайливий господар асекуре від огню не тільки хату але й хати обстанову, ще тільки господарські будинки, але також господарські виради і продукти і то в Товаристві взаємних обезпечен

ДНІСТЕР

у Львові, вул. Руська ч. 20. Ia 3-

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ
 кладки на монумент-портрет приймає Краївський Союз Кредитовий у Львові — число книжочки щадничої 4008.
 (Конець.)

НАДІСЛАНЕ.

Красний адвокат

Др. Евгеній Гвоздецький
 веде канцелярію у Львові, ул. Красіцьких 6.

АДВОКАТ

Д-р Стефан Витвицький
 отворив адвокатську канцелярію
 у Львові при вул. Руській ч. 3. (Станіславів) I. поверх. 737

КІНО
„МАРУСЕНЬКА”
 площа Омельяні ч. 5

ОГОЛОШЕНЯ.

НОВІ ЛЬОСИ

Астрійського Червоного Хреста поручуюмо за готівку, рахунок в податком і портом за 44 К (у Львові 43 К 20 сот.). Льоси ті мають річно 4 тисячі і п'ятнадцять гектарів вигравіз. На сплату поручуюмо 5 льосів разом за 270 К в 36-х ратах по 7 К 50 сот. Перша рата 12 К, далі по 7 К 50 сот. Право гри починається в заплаченні першої рати.

Дім Банковий ШІЦ і ХІДО
 у Львові, па. Маріївська ч. 7.

Найменший календар на 1919 і початок 1920 р. (3-ї випуск найбільше поступової «Бібліотеки для дітей і молоді») в короткій церк уставах і літер., даткові вислуги: до. Застірець Львів вул. св. Іоанна 20. 813-2-2

ПРАСИ Й ФОРМИ

для цементових і глиняних дахівок, а також машини для цеголень і тартаків мають на продаж. — Інж. Я. Вінцковський, Львів, вул. Новий Світ 20. 787 3-10

МЛИНКИ до землення вічного зерна по 160 Корон. Продаю зараз. На провінцію не висилаю. — Інж. Я. Вінцковський, Львів, вул. Новий Світ ч. 20. 788 3-10

ЕМЕРІТОВАНІЙ НАДСТРАЖНИЙ СКАРБОВИЙ,

жонатий, бездітний пошукує якої — небудь посади, зараз до обніята. — Адрес: «Емегу! Siersza koło Trzebinie posie resiente. 794 4-10

Для Української Військової Місії у Віднії
 потрібна
 машиністка перевідладчика Українка.

Умови 700 К. місячно за 6 годин денної праці. Референції необхідні. Особ, які не володіють добре німецькою мовою і не пишуть бігло на машині проситься не трудитись. Зголосувати тут ся: Wien II. Schiellestrasse 99 T. 8 807 3-4

Інж. Я. Вінцковський

Львів, Новий Світ 20.

Технічна контора для торговлі і промислу.

Станіть і устроюєтеся заводи, пісочні, цегольні, дахівкарі, а також дачні каскети — робітні. Купуйте прядів вікових ізведених заводів і робітень. Мініка є в землі для зерна. Костянтинівка і т. д. Віночукані комплекти будівель після сист. Тухшерера. більші

УКР.-НІМ. САМОУЧНИК

О. Солтаса (5-те видання) ціна 6 Н. висилає по одержанню готівки А. Опіш, Львів, Надєжна 4. 790 4-10

Тезе

штутгартського

українського

аток

штутгартського

українського

штутгартського

українського